

VAPENÄGAREN

Organ för Sveriges Vapenägars Förbund

lösnummerpris 50 kr

nr 3, juni 2026

VARNING!

Brocock luftrevolver...

... blir licenspliktig!

Se sid 18

INNEHÅLL

Ledare: Ta hjälp av dem som kan ämnet	2
Frågor till politiska partier	3
Proposition 2025/26:141 antogs	4
Nya dokument	5
Samling av vapen	6
Vapengarderob för jakt	8
Skanåkers krönika	9
Vapengarderob för skytte	10
Långsam handläggning	11
Vapenhandlare	12
Föreningar	13
Vapenbrott	14
Lån av vapen	15
Förvaring	16
Transport	17
Licensfri blir licenspliktig	18
Annonser	20
Satiren:	24

Sveriges Vapenägares Förbund

Stala 3358

472 97 VAREKIL

Mail: info@vapenagaren.se

www.vapenagaren.se

Tel 0304-41171 eller 0739-426343

Årsavgift 250 kr (gäller 2026)

(Medlemstidning och fri rådgivning ingår)

Bankgiro: 5649-2788

Swish 123 221 20 33

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström

Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

Tryckt hos: Ringöns Tryckeri, Göteborg

(c) 2026 Vapenägaren, om inget annat anges.

Omslagsbild: hittills licensfri luftrevolver

Ledare: Ta hjälp av dem som kan ämnet!

Justitieminister Gunnar Strömmer uttryckte en viss besvikelse när han höll en konferens 2026-02-17 med jägarorganisationerna, de stora skytteförbunden samt ett fåtal andra utvalda deltagare (se referat i Vapenägaren 2-2026). Strömmer hade litat på att en parlamentarisk referensgrupp skulle ha medfört att utredaren lagt förslag som var förankrade. Men i stället kom förslag som tydligt avspeglade Polismyndighetens inställning och som fick skarp kritik i remissomgången. Denna kritik ledde till att det mest kontroversiella förslaget, den så kallade generalklausulen som skulle ge Polismyndigheten obegränsad makt att neka vapen utan saklig motivering, ströks när man skrev propositionen.

Följer man samma mönster som tidigare under många år, med en hög jurist som utredare och Polismyndigheten som rådgivare, så får man samma resultat som tidigare, dvs något som inte är förankrat hos de berörda jägarna, skyttarna, samlarna och näringsverksamheten. Det behöver man inte vara Einstein för att räkna ut ...

Redan nu ser man flera saker som borde rättas till. En av dem är innehav av ammunition som inte har samma kaliber som de egna vapnen. Det kan vara att man t.ex. lånar ett vapen regelbundet och därför har ammunition som passar till det vapnet. Det kan också vara att ett vapen kamrat för en specifik ammunition även kan använda annan ammunition. Så är t.ex. fallet med kaliber .357 Magnum där vapnet tveklöst även kan ta ammunition i .38 Special. Det enda som skiljer patronerna åt är 3 mm längd på hylsan och svagare laddning i .38 Special.

En annan sak är förvaring. Det borde anses fullt tillräckligt att privatpersoner har godkända säkerhetsskåp klass SS3492 i det antal de själva anser behövs för att få plats med vapnen. Polismyndighetens rutin att kräva värdeskåp så snart en privatperson eller ett hushåll har ”mer än 20 poäng” borde inte vara tillåten. Inte heller att kräva att personer i samma hushåll ska samförvara sina vapen i ett värdeskåp, det går emot lagens krav om personligt ansvar. Var och en har ansvar för sina vapen och ska därför ha eget skåp.

Det är ännu mera en styggelse eftersom det inte någonstans i vapenlagstiftningen finns några ”poäng”. Det är Polismyndighetens privata algebra för att beräkna blandad förvaring hos vapenhandlare och skytteföreningar.

Det finns många onödiga tokigheter i lagstiftningen som gör att det går snett vid tillämpningen. Det har många vapenägare fått känna på. Detta bör verkligen beaktas i kommande utredningar och lagstiftningar.

Gull-Britt Söderström

Frågor till politiska partier

13 september går vi till val. I år är det särskilt betydelsefullt eftersom många har svårt att urskilja vilken inställning respektive parti har till civilt vapenägande. Därför har SVF som vanligt ställt några frågor till de politiska partierna, både de som redan finns i Riksdagen och sådana som kan ha en möjlighet att ta sig dit ...

De frågor SVF har ställt är:

1. Anser partiet att de senaste årtiondenas skärpningar i vapenlagstiftningen har haft någon inverkan på det kriminella vapenväldet?
2. Ser partiet landets legala vapenägare som en tillgång för totalförsvaret?
3. Är partiet villigt att medverka till att det skapas fler skjutbanor i landet, även i tätorter?
4. Är partiet villigt att se till att kommande vapenlagsutredningar får stöd av sådana grupper som kan problematisera? T.ex. jägarorganisationerna, skytteförbunden, samlarorganisationerna, vapenhandlarna.
5. Är partiet villigt att medverka till att kommande vapenlagsutredningar ska ta en förutsättningslös helhetssyn på vapenlagstiftningen?
6. Är partiet positivt till att byta myndighet för vapenlicensfrågor?

Svaren från de olika partierna kommer att redovisas i nästa nummer av Vapenägaren. Den tidningen utkommer i augusti och således i god tid före valdagen.

Även små skjutbanor på landet är värdefulla ...

Att rösta är enda sättet att påverka

SVF:s kommentar

De senaste årtiondenas vapenlagsutredningar har letts av någon hög jurist som de flesta vapenägare aldrig har hört talas om. Som rådgivare har vederbörande ofta fått Polismyndigheten och detta har avspeglats i utredningens förslag. Det vore på tiden att den andra sidan får komma till tals, de som lever med effekten av de regler som införs: jägarna, skyttarna, samlarna, vapenhandlarna m.fl. Det är ju där man märker vad som går snett i tillämpningen av reglerna ...

Proposition 2025/26:141 antogs

Justitieutskottet hade i sitt betänkande 2025/26:JuU10 föreslagit att propositionen skulle antas och samtliga motioner avslås.

I sådant läge brukar det inte bli någon debatt i Riksdagen utan propositionen bara klubbas igenom. Men det blev ändå en liten debatt i Riksdagen 2026-04-29 innan den antogs. Om man plockar bort det politiska käbblat och anklagelser för brutna vallöften framstår vissa huvuddrag:

Oppositionen (främst S) vill återgå till femårslicenser för att ha kontroll över vissa vapen. Man vill också förbjuda halvautomatiska gevär för jakt samt tvångsåterkalla de licenser på AR-vapen som hann utfärdas under den korta tiden mellan att Naturvårdsverket ändrade sina regler och skolskjutningen i Örebro. Man är generellt emot halvautomatiska gevär för jakt.

Mitten (C) profilerar sig som ett parti som bryr sig om legala vapenägare och anser att dessa inte ska behöva klä skott för det illegala vapenvåldet. Man vill inte ha något förbud mot halvautomatiska vapen för jakt, oavsett utseende på vapnet.

Tidö-sidan står naturligtvis helt bakom propositionen. Man förnekar dessutom kategoriskt att den s.k. läckage-teorin skulle ha någon verklighetsgrund.

Man konstaterade vidare att det inte går att få någon helhetsbild ännu eftersom flera bestämmelser kommer i Vapenförordningen respektive i myndighets föreskrifter så detta har man inte kontroll över ännu.

Även EU fick en släng av slevan. EU:s vapendirektiv tillkom i ett försök att motarbeta terrorism men allt man har kommit med är riktat mot de legala vapenägarna, inte mot terroristerna.

SD markerade dessutom att EU inte ska vara detaljstyrande över svensk vapenlagstiftning. Den håller hög klass men

det finns många EU-länder som inte har samma standard.

Alla var överens om att Sverige har en stark tradition om jakt och skytte som båda är folkrörelser. Likaså att det inte är de legala vapenägarna som står för det kriminella vapenvåldet.

Vapenlagsutredaren fick kritik för bristande kunskaper om vapen, rena sakfel i utredningen, bristande följsamhet mot direktiven och alltför stor anpassning till Polismyndigheten.

I propositionen har man sökt definiera villkoren tydligare, för att minimera utrymmet för myndighets tyckande. Man plockade också bort den s.k. ”ventilen” som skulle ha gett Polismyndigheten carte blanche för att neka licens på godtyckliga grunder.

För att påvisa att man är aktiv ska det räcka med ett intyg från föreningen.

En del av debatten rörde den praxis och förvaltningslagen att ett gynnande myndighetsbeslut gäller. Idag ser man vissa tendenser till att gå emot gällande lag och praxis på denna punkt.

SVF:s kommentar

C påpekade vad SVF sagt flera gånger att den utökning av vapengarderoben för jakt som ska komma i Vapenförordningen hade kunnat införts mycket tidigare ... ja, Regeringens mandat från Riksdagen innebär rätt att bestämma antal vapen både i jaktgarderoben och i skyttegarderoben. Det har man dessutom visat genom att höja det antal som vapenlagsutredaren rekommenderade (6 + 2) till 10 rakt av, utan behovsprövning.

Nya dokument

Vapenlag (2026:408)

SFS nr: 2026:408

Departement/myndighet: Justitiedepartementet L4

Utfärdad: 2026-04-30

Ändrad: t.o.m. SFS 2026:410

Ändringsregister: SFSR (Regeringskansliet) >

Källa: Fulltext (Regeringskansliet) >

Texten följer helt propositionen ner till minsta kommatecken.

Det har blivit en något annorlunda kapitelindelning och det har tillkommit en del bestämmelser om bland annat straff vid vapenbrott.

Lagen träder i kraft 2026-06-01 vilket är rekord i snabbhet. Men det beror kanske på att det är valår ...

Vapenförordning (2026:409)

SFS nr: 2026:409

Departement/myndighet: Justitiedepartementet L4

Utfärdad: 2026-04-30

Ändringsregister: SFSR (Regeringskansliet) >

Källa: Fulltext (Regeringskansliet) >

Eftersom de båda dokumenten bitvis väver in i varandra är det bättre att referera var företeelse för sig.

Dessutom blir inte bilden fullständig förrän även Polismyndighetens föreskrifter finns på plats.

Även denna lag ska träda i kraft 2026-06-01.

Vapenförordningen hade inte sänts på remiss. Det skulle ha varit behövt.

SVF:s kommentar

Det är svårt att skriva lagtext. Men varför man behöver säga samma sak i två olika rättsliga dokument är en fråga. Man kan ju i ena dokumentet hänvisa till vad som står i det andra ...

Samling av vapen

För samling anges i Vapenlagen 4 kap 5§ att sökanden ska presentera en lista över vilka vapen som ska ingå i samlingen. Samlingsområdet får godkännas endast om det har en tydlig inriktning och avgränsning. Området kan ändras på sökandens begäran.

Fler än ett samlingsområde får godkännas endast om det finns särskilda skäl. Vilka dessa särskilda skäl kan vara har inte angivits.

Detta kompletteras i Vapenförordningen 4 kap 5§ med specifikation av de särskilda krav som gäller för samling, dvs samlingens inriktning och avgränsning, vilka föremål som omfattas av samlingsområdet och om samlingsområdet har godkänts enligt Vapenlagen 4 kap 5§. Det är egentligen en upprepning av vad som sägs i Vapenlagen.

Dessutom ska anges, så långt detta är möjligt, vapnets typ, fabrikat, modell, variant av modell och kaliber. Dvs de standarduppgifter som alltid anges i en ansökan. Varför

man har ansett det nödvändigt att upprepa lagens krav i förordningen är oklart.

Sista kravet är att den utredning som sökanden åberopar till stöd för sin ansökan också ska lämnas in tillsammans med ansökan. Inte heller detta är något nytt ...

Den totala bilden av reglerna för samling av vapen kommer inte att bli synlig förrän Polismyndigheten har publicerat sina nya föreskrifter. I förarbetena har det framskyttat att helautomatiska vapen och modernare vapen inte skulle tillåtas för samling men detta kan än så länge inte utläsas ur vapenlagen och vapenförordningen.

Som alltid gäller dock att redan beviljade licenser inte utan vidare kan återkallas, de utgör gynnande myndighetsbeslut.

SVF:s kommentar

Det finns inget specifikt bemyndigande för Polismyndigheten att skriva regler om vad som ska iakttas vid godkännande av en samlingsinriktning, förutom det generella i Vapenlagen 20 kap 21§ och Vapenförordningen 23 kap 2§ att Polismyndigheten får meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av vapenlagen och vapenförordningen. Ja, det står faktiskt inte ens att det är Polismyndigheten som ska godkänna en samlingsinriktning ...

Licenser för samling ska gälla utan tidsbegränsning och berörs inte av det nya tillsynsförfarandet eftersom de är vapen som inte ska användas för skjutning.

Polismyndigheten har ju länge varit emot att moderna vapen skulle kunna ingå i en samling. Nu kommer i Vapenförordningen 4 kap 17§ en bestämmelse att vapen som är yngre än 80 år endast ska kunna ingå i en samling om huvuddelen av vapnen är över 80 år.

Varifrån man har fått denna 80-årsgräns är en gåta. Den finns inte i vare sig utredning eller proposition. Om Vapenförordningen hade sänts på remiss skulle säkerligen många av remissinstanserna ha ifrågasatt den.

För att få inneha för samling pansarskott, granatgevär och andra tyngre utpräglade militära vapen krävs att föremålen är av särskilt stort historiskt värde och att man innehar vapen för samling sedan minst fem år.

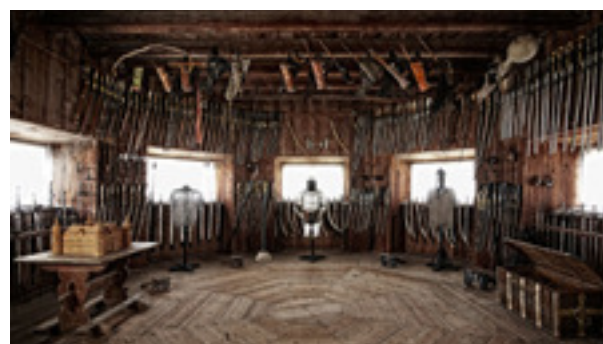
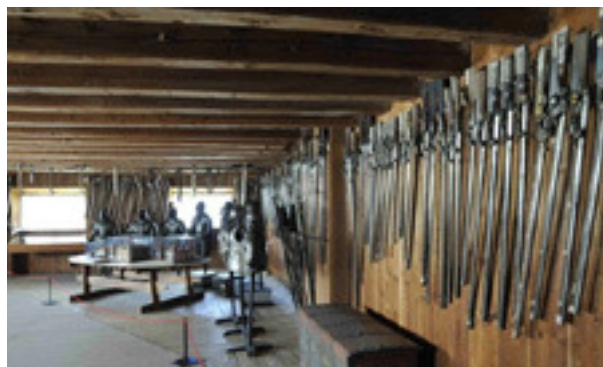

Ej accepterad för samling

Polismyndigheten ska enligt Vapenförordningen 4 kap 7§ utfärda bevis om godkänt samlingsområde. Sedan kommer en mening som det är svårt att förstå innebörden av: ”Av beviset ska det framgå att godkännandet inte medför någon rätt att inneha eller ta annan befattning med de föremål som omfattas av godkännandet.”

Menar man att ingen ska tro att det räcker med ett godkännande i stället för licenser? Så naiva är inte legala vapenägare.

På Skoklosters slott finns en utsökt samling av främst hjullåsvapen, två hela våningar fulla av dem,

Vapengarderob för jakt

Som man redan gjort mycken reklam för kom i Vapenförordningen 4 kap 6 § beskedet att den som har tagit jägarexamen ska anses ha behov motsvarande 10 jaktvapen (eller stommar eller lådor till sådana vapen). Det kan beviljas fler om man har ett mycket kvalificerat behov.

Begreppet är inte specificerat men vid bedömningen ska man beakta

1. om jakten bedrivs yrkesmässigt eller i större omfattning
2. sökandens behov av de vapen som redan innehas, och
3. om behovet av sådant extra vapen kan täckas av de befintliga vapnen.

Dessutom ska den som har jägarexamen anses ha behov av ytterligare två pipor för varje komplett skjutvapen som innehas. Tillstånd till fler pipor får beviljas endast om sökanden har behov av det.

Naturvårdsverket får besluta om undantag från kravet på jägarexamen men inte om det gäller enhandsvapen. Många äldre jägare drar sig dock för att kontakta Naturvårdsverket och begära undantag, ”det känns liksom genant”, som en äldre jägare sade ... Likaså upplever många äldre jägare det som genant att sätta sig på skolbänken tillsammans med unga blivande jägare för att traggla igenom det som de själva har tillämpat i årtionden. Detta borde en kommande vapenlagsutredning ta upp och slå fast att ”praktisk jägarexamen” är lika mycket värd som den bokliga.

Halvautomatiska gevär av typ AR-15 och liknande ”som kan ta militära magasin” (ej definierat begrepp) är förbjudna för jakt. Vilka andra halvautomatiska gevär som träffas av bestämmelsen avgörs från fall till fall. (Vapenförordningen 11 kap 4§).

Modell Kross 6

Ett rejält skåp med plats för hela vapengarderoben

SVF:s kommentar:

Det finns fortfarande ett antal äldre jägare som hade jaktvapen innan det blev lagkrav med jägarexamen. De har så att säga på praktisk väg tillägnat sig samma kunskaper som den som har en formell utbildning. Men de har ingen möjlighet att tillgodogöra sig sådana saker som en utökad jaktgarderob, de får bara byta ut sina befintliga vapen mot andra, om bytet sker inom ett år.

För övrigt bör jaktmedel regleras i jaktlagstiftningen, inte i vapenlagstiftningen.

Skanåkers krönika

Framgång genom anpassning

Det är bara att konstatera att alla protester var förgäves. Propositionen klubbades igenom och nu får vi leva med det fram till nästa vapenlagsändring då man förhoppningsvis har märkt vad som gick snett denna gång.

Man kan bara hoppas att Regeringen har lärt sig en sak: kör man samma metod på nytt kan man inte förvänta sig ett helt annat resultat. Sätter man som utredare en hög jurist utan kunskaper om jakt, skytte och historiskt vapensamlade och dessutom ger honom Polismyndigheten som rådgivare, ja, då får man inte ett resultat som tillfredsställer jägare, skyttar och samlare. Det är bara så.

I kommande vapenlagsutredningar kan man hoppas att utredaren får stöd av just de kategorier som bäst vet vad som har gått snett och behöver rättas till: de legala vapenägarna och deras organisationer.

Nu får vi ta tillvara de ändringar som finns i de nya lagarna. Jägarna är naturligtvis nöjda med den utökade jaktgarde-roben. Det hade varit enkelt att göra en motsvarande ändring för målskyttarna.

Ja, egentligen kan man fråga sig varför det överhuvudtaget finns dessa garderobers. Det är ju inga samhällsproblem med legala vapenägare så varför ska man ändå ha en slags förmynderi för dem? Det verkar vara en gammal kvarleva från feodaltiden då hövdingen bestämde hur mycket stammens medlemmar fick äga. I en demokrati borde vi ha frigjort oss från

sådana värderingar och insett att våra legala vapenägare är ansvarsfulla medborgare som kan anförtros vapen utan storebrors överinsyn.

Det är på tiden att jägares och skyttars kvalifikationer uppvärderas. I de oroliga tider vi lever i kan vapenkunnigt folk få stor betydelse för landets allmänna försvarsförmåga. I all civil vapenhantering fostras man till att vara disciplinerad och ansvarstagande, egenskaper som kan få stor betydelse för totalförsvaret.

I andra länder har man insett detta. Men det beror kanske på att de har erfarenhet av krig?

Hälsningar
Ragnar Skanåker

Foto: Lars-Kristian Bergh

Vill du förbättra ditt skytteresultat och din koncentrationsförmåga?

**Ragnar Skanåker erbjuder professionell träning för föreningar och enskilda skyttar.
Läs mer på www.skanaker.se**

Vapengarderob för skytte

Vid presskonferensen 2026-02-17 uttalade justitieminister Gunnar Strömmer att en kommande vapenlagsutredning skulle ta ställning till sådant som inte hade behandlats i den senaste utredningen, bland annat vapengarderoben för målskjutning.

Så målskyttegarderoben omfattar enligt Vapenförordningen 4 kap 12§ som tidigare max tio enhandsvapen plus max åtta andra vapen. Om någon ansöker om fler än så får detta beviljas endast om sökanden har mycket kvalificerat behov. Vid bedömningen av detta ska särskilt beaktas:

1. sökandens behov av de skjutvapen han/hon redan har
2. om behovet av skjutvapnet kan tillgodoses genom befintligt vapeninnehav
3. om sökanden tävlar i målskytte på lägst nationell nivå.

Enskild person får beviljas licens på ett helautomatiskt vapen eller en låda till sådant vapen endast om det finns synnerliga skäl, att det är av intresse för totalförsvaret eller annat angeläget allmänt intresse. Inga exempel på sådana synnerliga skäl ges.

Regeringen eller myndighet får enligt Vapenlagen 20 kap 11§ skriva föreskrifter om krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för licens eller tillstånd att låna skjutvapen.

Femårslicenserna bortfaller och ersätts av ett tillsynsförfarande enligt Vapenlagen 4 kap 10§ där Polismyndigheten vart femte år ska efterhöra att behov av vapnet fortfarande finns och att innehavaren är aktiv. Detta ska gälla endast för helautomatiska vapen och flerskotts enhandsvapen avsedda för skjutning.

Det ska ligga på Polismyndighetens ansvar att infordra uppgifter till stöd för fortsatt vapeninnehav (Vapenlagen 20 kap 12§ och Vapenförordningen 22 kap 4 och 11§§). Vilka dessa uppgifter kommer att vara vet man först när Polismyndighetens föreskrifter är klara. En osäkerhetsfaktor är postgången: Polismyndigheten måste förvissa sig om att vapenägaren verkligen får myndighetens begäran om underlag.

En klar fördel är om det kommer att räcka med ett föreningsintyg som bekräftar att vapenägaren är aktiv. Då skulle man slippa nuvarande bokföring av antal avlossade skott per vapenklass/vapen som många skytteföreningar strävar med idag för att kunna styrka att vapenägaren är aktiv. Men de närmare reglerna vet man först när Polismyndighetens föreskrifter publiceras.

En nyhet är att man i ansökan ska uppge piplängd på vapnet. Detta har länge krävts av Polismyndigheten utan att det i lag har angetts som en obligatorisk uppgift. Nu blir det en obligatorisk uppgift.

Vapenförordningen 4 kap 20§ bemyndigar Polismyndigheten att som tidigare skriva föreskrifter om krav på skjutskicklighet och aktivt medlemskap för att få skjutvapen för målskytte. Dessutom vilka kunskapskrav som ska gälla för tillstånd till innehav av tårgasanordningar.

Man hade förväntat sig att det i samma andetag skulle tas upp kunskap som nämns i Vapenlagen 4 kap 1§ och 7§ tredje stycket punkt 2:
”2. personens ålder och kunskaper”

I tidigare vapenförordningar fanns ett krav i 3 kap 5§ punkt 5 om vad som krävdes för att inneha t.ex. en instickspipa så att man till vapnet kunde använda annan ammunition än vapnet var avsett för. Detta verkar ha utgått i den nu gällande versionen av Vapenförordningen. Förklaringen kan ligga i de så kallade modulvapnen där man till en låda kan ha olika pipor i olika kalibrar (med licens på varje pipa).

Det finns inget i de nya reglerna (precis som i de gamla) som förhindrar att en skytt kan söka och få licens på ett vapen för en föreningsegen gren. Högsta Förvaltningsdomstolens utslag i mål 6802-16 har fortfarande giltighet.

Synnerliga skäl kvarstår för enskild person som söker ett enhandsvapen (eller stomme) för skydd eller udda skjutningsändamål respektive ett helautomatiskt vapen (eller låda) om det är av betydelse för totalförsvaret.

SVF:s kommentar

För några år sedan hade vi en medlem som sökte som elfte enhandsvapen en flintlåspistol. Han skulle tävla på nivå av europeiskt mästerskap. Han fick naturligtvis avslag. Med den lydelse lagtexten har idag skulle han kanske ha fått en licens på en flintlåspistol. Som det nu var fick han låna en väns pistol för att kunna öva och sedan delta i EM. Men det kan inte jämföras med att ha ett eget vapen.

Ammunition får enligt Vapenlagen 6 kap 1§ punkt 1 innehas till vapen man har tillstånd för, likaså ljuddämpare som passar till vapnet. Inget sägs om att det måste vara samma kaliber på ammunitionen som anges i licensen för vapnet. Det krävs endast att ammunitionen ska vara för samma ändamål som vapnet.

Regeringen eller den myndighet Regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om kraven för auktorisation av sammanslutningar för målskytte (Vapenlagen 20 kap 16§). Detta är i och för sig oförändrat sedan förra Vapenlagen men Polismyndigheten har hittills inte utfärdat några sådana föreskrifter. På förfrågan svarade man att även om man får utfärda föreskrifter innebär inte detta att man måste göra det. Låter inte speciellt rättssäkert ...

Bland bemyndigandena (Vapenlagen 20 kap 23§) finns även ett för Polismyndigheten att avgöra förvaring hos vapensamlare, skyttesammanslutningar, museihuvudmän, vapenhandlare, vapenreparatörer och gymnasieskolor. Således en utökning där effekten troligen blir störst för vapensamlare.

När enskild person söker licens ska enligt Vapenförordningen 3 kap 2§ hans förening lämna föreningsintyg som styrker skjutskicklighet och personlig lämplighet enligt § 11. Denna paragraf avser om sökanden är under 18 år. Således ingen skillnad mot vad som hittills gällt.

Enligt Vapenförordningen 4 kap 1§ får även den som är under 18 år beviljas licens på start/signalvapen eller ett vapen som gjorts varaktigt obrukbart.

Även när det gäller tillsyn av flera vapen där femårsgränsen ligger nära varandra kan vapenägaren begära att alla vapen provas samtidigt med avseende på aktivitet och fortsatt behov.

SVFs kommentarer:

Det är märkligt att inte Förvaltningsrätten tar intryck när man gång efter annan får sina domar ogillade av en högre instans. Men denna form av kritik verkar rinna av som vatten på en gås.

Långsam handläggning

I Vapenägaren 5-2025 berättade vi om en vapenägare som fick sina vapen omhändertagna 2,5 år efter att han begått en mindre misshandling.

Det började med att han sökte licens på ett gevär. Då fick han avslag med misshandeln som motivering. Dessutom omhändertog man hans övriga vapen.

Omhändertagandet och avslaget överklagades men inte oväntat gick Förvaltningsrätten helt på Polismyndighetens linje. Vapenägaren hade inga som helst andra förseelser så ett omhändertagande kunde knappast betecknas som brottsförebyggande.

Förvaltningsrättens dom överklagades till Kammarrätten och se, det blev prövningstillstånd! Inte nog med det, Kammarrätten ogillade både Förvaltningsrättens dom och Polismyndighetens beslut. Vapnen skulle återlämnas och den sökta licensen beviljas och därmed basta.

Så skedde också bara några dagar efter att Kammarrätten hade satt ner foten.

Vapenhandlare

Det har under många år diskuterats vad som ska utgöra bevis på att en handlare är yrkesmässig.

I Vapenförordningen 8 kap 3§ kommer nu en definition att en vapenhandlares verksamhet ska anses yrkesmässig om

1. verksamheten bedrivs varaktigt,
2. verksamheten har vinstsyfte, och
3. vapenhandlaren årligen genomför minst 20 transaktioner med skjutvapen.

Om det finns särskilda skäl ska verksamheten anses yrkesmässig även om kravet i första stycket punkt 3 inte är uppfyllt.

Så har Polismyndigheten fått igenom att det som tidigare var ett allmänt råd nu permanentas som ett lagkrav.

Däremot står det inget om att dessa transaktioner ska vara ”till eller från privatpersoner”. Det innebär att även transaktioner mellan olika handlare kan räknas.

Vad kan utgöra en transaktion? Om en handlare har en kund som vill provskjuta ett vapen men som därefter inte köper det vapnet (eller annat vapen), är det ändå en transaktion? Hela händelseförloppet finns ju dokumenterat.

Likasa om handlaren tar in vapen från ett dödsbo och därefter får skrota en del av vapnen (dvs lämna in dem till Polismyndigheten för skrotning). Det är ju också en form av transaktioner.

Bland bemyndiganden till Polismyndigheten finns även i Vapenförordningen 8 kap 19§ att man får meddela föreskrifter om

1. krav på kunskap för att få vapenhandlartillstånd eller vapenmäklartillstånd

I Vapenförordningen 9 kap 4§ anges att en vapenreparatörs verksamhet ska anses yrkesmässig endast om den bedrivs varaktigt och har vinstsyfte.

En duktig vapensmed är värd sin vikt i guld

SVF:s kommentar

Fördelen med att ett allmänt råd nu upphöjts till lagkrav är att ingen handlare kan tvingas att sluta med sin verksamhet på grund av att han inte uppfyller ett allmänt råd. Men likafullt är det konstigt att definiera yrkesmässighet med antal transaktioner. Det är ju inte äpplen eller päron det handlar om ...

Föreningar

Förening får enligt Vapenlagen 5 kap 1§ beviljas tillstånd att inneha skjutvapen om
2. den har behov av vapnet för den skytteverksamhet som föreningen bedriver.

Förening som ansöker om licens på föreningsvapen ska uppge vilken auktoriserad organisation man tillhör. Men det går inte att utläsa av lagtexten att det endast är sådana vapen som används i den auktoriserade organisationens grenar som föreningen kan inneha som föreningsvapen. Det innebär att föreningen även kan ha vapen för så kallade föreningsegna grenar.

Polismyndigheten har länge hävdat att sådana grenar inte omfattas av det säkerhetsreglemente som gäller för de auktoriserade grenarna. Detta är fel. Säkerhetsreglementet är inte beroende av skyttegren, det speglar ett övergripande säkerhetstänkande som gäller lika för allt skytte. Det som varierar är grenarnas skjutreglementen men dessa innehåller bara regler för själva skyttet, vilken tavla som används, hur poäng räknas, vilka vapen som får användas i grenen etc. Att detta efterlevs i praktiken är inget som det auktoriserade förbundet lägger sig i, det sköts av föreningarna.

Enligt Vapenlagen 5 kap 1§ sista stycket finns regeln att en sammanslutning som inte är auktoriserad får beviljas tillstånd endast om den har en stabil organisation och kontinuerlig skytteverksamhet. Det måste tolkas som att föreningar som inte är anslutna till något auktoriserat förbund ändå kan få föreningsvapen.

Enligt Vapenlagen 5 kap 3§ får föreningar inneha helautomatiska vapen endast om innehavet är av betydelse för totalförsvaret. Föreningen måste vara ansluten till ett auktoriserat förbund som har skytte med sådant vapen.

Föreningar ska ha både en kontrollansvarig och en vapenhanterare som ansvarar för föreningens vapen.

AK-45

Om föreningen har skytte med helautomater kan man teoretiskt få licens som föreningsvapen men i praktiken har det varit omöjligt. En förening som redan har ett antal sådana vapen men behövde utöka på grund av efterfrågan fick avslag på sin ansökan.

SVF:s kommentar:

Som vanligt används beteckningen ”sammanslutning” för både föreningar och förbund och det skapar en viss förvirring. Det var likadant förut.

Vapenbrott

All olovlig hantering av vapen, ammunition och licenspliktiga delar är fortfarande straffbelagt enligt Vapenlagen 18 kap.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar.

Däremot listar Vapenförordningen 19 kap. många förseelser som numera endast ska ge bötesstraff. Det som är aktuellt för enskilda vapenägare är om man bryter mot bestämmelserna för

- skyldighet att kunna visa upp sitt tillstånd
- låneintyg till den som får låna ett vapen
- transportintyg till den som ska transportera ett vapen
- inte anmäler överlåtelse
- inte anmäler uteblivet förvärv
- inte anmäler dödsbos eller konkursbos innehav
- inte kan visa upp giltigt skjutvapenpass vid behov

För de tre förstnämnda gäller att man slipper böter om man inom en vecka visar upp handlingen ifråga, eller om det kan antas att det berodde på ett förbiseende.

Detta innebär att den som innehar ammunition som inte passar till de egna vapnen fortfarande löper risk att bli åtalad för vapenbrott. Någon enstaka patron kan man dock motivera som "souvenirinnehav".

Eftersom femårslicenserna bortfaller löper man inte längre risk att ha ett vapen hemma vars licens har gått ut. Det var tidigare en orsak till åtal för vapenbrott även om Polismyndigheten inte hade skickat någon påminnelse om att förnya en tidsbegränsad licens. En viss risk kvarstår dock eftersom det fortfarande kommer att finnas tidsbegränsade licenser och andra tillstånd med tidsbegränsning, t.ex. gällande förvaring hos annan.

Lån av vapen

Vapenlagen 9 kap skiljer fortfarande klart på lån med lånetillstånd (från Polismyndigheten) och korttidsutlåning med låneintyg.

Korttidsutlåning är fortfarande för max två veckor och den som lånar måste ha motsvarande egna tillstånd.

Ett låneintyg ska skrivas och användas på samma sätt som egen licens.

Lånelicens och låneintyg innebär fortfarande att låntagaren får ta med sig vapnet hem och förvara i sitt eget skåp.

För lån under uppsikt krävs fortfarande inga särskilda tillstånd.

Den som på detta vis har lånat ett vapen får i sin tur låna ut vapnet till tredje man endast om vapnet används under uppsikt.

En förening får låna ut föreningsvapen till någon som har motsvarande eget tillstånd och om vapnet ska användas för övning eller tävling i sammanslutnings regi.

Ett formellt lånetillstånd behövs t.ex. om lånet ska ha längre varaktighet än två veckor. Där finns inte kravet på att låntagaren ska ha eget motsvarande tillstånd.

Enhandsvapen och helautomatiska vapen får lånas ut endast för användning under uppsikt, om inte låntagaren själv har motsvarande licenser.

Ett vapen får inte lånas ut till den som har fått vapen omhändertagna eller återkallade, om inte vederbörande ändå har motsvarande licens. Uppsiktsanvändning är däremot tillåten.

Vapenförordningen 13 kap 11§ anger att familjemedlem eller hushållsmedlem som lånar ett vapen får medföra äga-

rens licens i stället för ett låneintyg. Men det är inte fel att använda ett låneintyg i stället. Licensen är en värdehandling som man bör ha full kontroll på. Om låneintyget skrivs på en kopia av licensen får man ändå en klar identifiering av vapnet.

SVF:s kommentarer:

En sak som är viktig att komma ihåg att "lån" innebär självständigt hanterande av det lånade vapnet. Man får ta det med sig hem och förvara i det egna skåpet. Uppsiktsutlåning däremot är som ordet antyder bara "under uppsikt".

Förvaring

Det har aviserats vissa lättnader i förvaringen men jämfört med den hittillsvarande lagen är det tveksamt om den nya innebär lättnader ...

Vapenlagen 12 kap 3§ säger att vapen ska förvaras i

1. innehavarens stadigvarande bostad, eller
2. en byggnad som är sammanbyggd med och tillgänglig från bostaden

Inget sägs om att bostaden måste vara mantalsskrivningsadressen.

Man får även förvara i annan bostad eller lokal där förvaringen kan vara lika säker. Därvidlag ska beaktas vilka möjligheter det finns att övervaka den plats där förvaringen sker. För sådan förvaring krävs en anmälan till Polismyndigheten.

Man kan också få tidsbegränsat tillstånd att förvara hos annan.

Gummiparagrafen i Vapenlagen 12 kap 5§ är kvar att när det finns särskild anledning får Polismyndigheten kräva annan förvaring. Det är denna paragraf som brukar nyttjas till att kräva värdeskåp så snart det finns över en viss kvantitet vapen i en bostad.

Det ideala stället att förvara sina jaktvapen på verkar vara på landet där man jagar, på en gård där det alltid finns folk och där man har eget skåp som ingen annan har tillgång till. Då är platsen övervakad och ingen obehörig kan komma åt vapnen.

Enligt Vapenförordningen 15 kap 1§ ska man skriftligen anmäla om man vill förvara sina vapen på annan plats än i den stadigvarande bostaden.

Förvaring hos juridisk person får beviljas t.ex. för vapenhandlare, skytteförening eller gymnasieskola.

Förvaring hos annan enskild person kan också sökas.

Väl att märka: om man har eget skåp på en annan adress, t.ex. i sitt gamla föräldrahem där man jagar, är detta inte förvaring hos annan om den personen inte har åtkomst till vapnen. Om vapnen däremot förvaras i annan persons skåp är det förvaring hos annan.

SVF:s kommentar:

Risken finns att man begär att en förvaring på annan plats än mantalsskrivningsadressen ska vara övervakad och larmad och i förlängningen riskerar vi även att få detta krav på våra bostäder eftersom dessa står tomma när vi är på arbetet, på semester eller liknande.

På en punkt har vapenlagstiftningen inte ändrats sedan 2000, då vi fick lagkravet att förvara vapen i godkända säkerhetsskåp SS 3492. Polismyndigheten har inte fått något bemyndigande att avgöra hur många vapen av olika sorter som en privatperson får förvara i sitt/sina skåp. Dom i mål 3508-06 hos Kammarrätten i Göteborg är således giltig. Enligt denna dom var det helt enligt vapenlagstiftningen att förvara vapen motsvarande vad Polismyndigheten kallar "50 poäng" i tre godkända säkerhetsskåp SS 3492.

Det finns en gammal kvarleva från tiden innan dessa säkerhetsskåp SS 3492 blev obligatoriska. Nu heter lagrummet Vapenlagen 12 kap 5§ som säger att i särskilda fall får Polismyndigheten kräva annan förvaring än den normala. Denna paragraf användes innan obligatoriet till att just kräva säkerhetsskåp SS 3492 vilket de flesta då redan hade hunnit skaffa sig.

I proposition 1999/2000:27, sid 54 säger man:

"I och med att förvaring i säkerhetsskåp görs obligatorisk kommer det i framtiden sannolikt att höra till undantagen att en särskild förvaringsföreskrift meddelas en enskild vapeninnehavare."

Ack nej. Polismyndigheten har som rutin att så snart ett hushåll (en eller flera vapenägare på samma adress) har mer än "20 poäng" krävs de på förvaring i värdeskåp. Än värre, de krävs på gemensam förvaring vilket är helt i strid med vapenlagstiftningen som stadgar personligt ansvar för sina vapen och man får inte låta obehörig få tag på dem. Som obehörig räknas då varje person som inte har licens eller låneintyg på vapnet ifråga.

Poäng är ett begrepp som inte finns i vapenlagstiftningen. Det uppfanns för att beräkna blandad förvaring hos handlare och skytteföreningar och innebär i korthet 1 poäng per gevär, 2 poäng per enhandsvapen och 4 poäng per helautomat.

Vapenlagsutredaren Wågner föreslog att man skulle införa detta och även acceptera Polismyndighetens idé att ett skåp endast fick innehålla 20 poäng. Tack och lov skrotades dessa idéer innan propositionen skrevs.

Skåp SS 3402 är såpass säkra att det räcker för privatpersoners förvaring oavsett hur många skåp vapenägaren har. Inbrott och stölder är ovanliga, vanligare är att vapnen lämnas kvar vid inbrott hos vapenägaren (Dr Lakomaa). Vid ödeförvaring kan det vara nödvändigt med de kraftigare och mycket tyngre och dyrare värdeskåpen.

SVF:s kommentarer:

Polismyndigheten har i många år krävt förvaring i värdeskåp trots domen i Kammarrätten i Göteborg. Eftersom kvaliteten på våra förvaltningsdomstolar är låg har dessa som regel hållit med Polismyndigheten trots att SVF har påpekat att kravet saknar reellt lagstöd.

Transport

De tidigare reglerna för transport av vapen finns i Polismyndighetens föreskrifter och dessa finns ännu inte tillgängliga.

En nyhet är emellertid att den person som åtar sig att transportera ett vapen för någons räkning ska ha en transportsedel som bekräftar uppdraget. Än så länge finns ingen färdig blankett för sådant ändamål så det enklaste är att ta kopia av licensen och skriva på den vem som får uppdraget att transportera vapnet och till vilken destination.

Stor eller liten transport - det finns regler.

Licensfri blir licenspliktig

I Vapenägren 3-2022 berättades om ett luftvapen som är effektbegränsat och såldes i handeln som licensfritt. Polismyndigheten försökte göra gällande att det skulle vara licenspliktigt men Göta Hovrätt friade på Högsta Förvaltningsdomstolens begäran vapenägren i dom i mål B2188-21.

Nu är inte detta något vapen som i första hand attraherar tävlingskyttar utan mer de som köper ett luftvapen för rekreation.

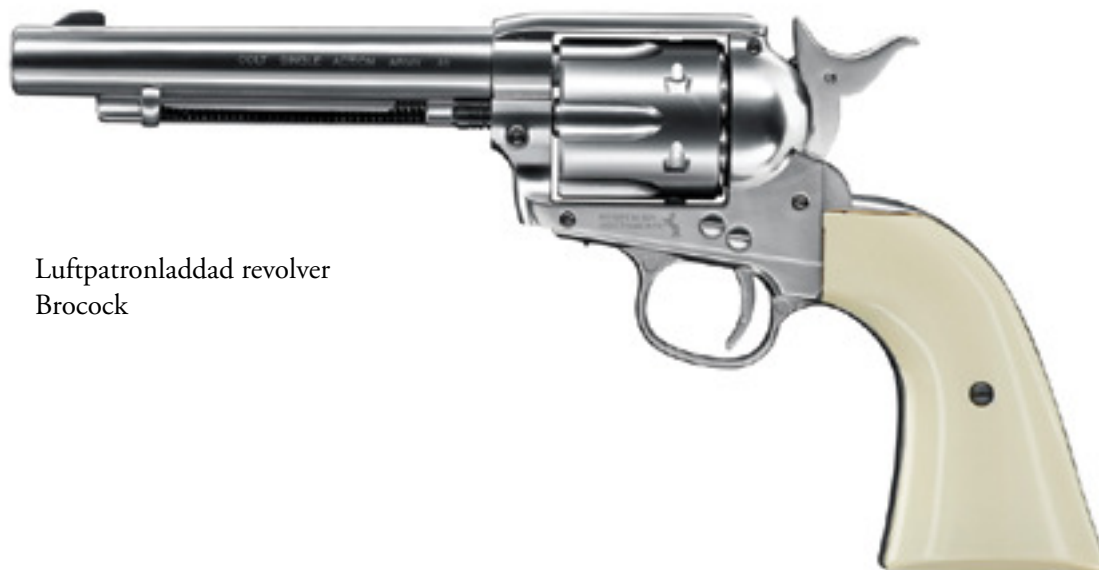
Men i den nya lagstiftningen ändras bilden. Vapenlagen 1 kap 3§ stadgar visserligen i punkt 5 licensplikt för "tår-gasvapen och andra gasvapen" men Vapenlagen 2 kap 2§ undantar kolsyre-, luft- och fjädervapen med en begränsad effekt. I Vapenförordningen 1 kap 7§ definieras denna begränsade effekt till mindre än 10 Joule anslagsenergi för denna typ av vapen. Brocock-revolverns anslagsenergi understiger 10 Joule.

Ändringen kommer i nästa paragraf, Vapenförordningen

1 kap 8§ som säger att vapnet inte ska anses effektbegränsat om avfyrningen sker med slagstift och vapnet är konstruerat för patroner där drivämnet ingår. Och Brocock-revolvern har just slagstift.

Dessa patroner med luft som drivämne blir tillståndspliktiga enligt Vapenlagen 1 kap 6§. Men delarna till patronen är licensfria - det är frågan om en trycklufttub med ventiler som fylls på med en handpump. Kula sitter i ett eget säte som skruvas på lufttuben.

Enligt övergångsregeln har man till 30 september på sig för att söka licens på sitt som licensfritt inköpta vapen. Det hade varit riktigare att tillämpa samma regler som för andra luftvapen, att den som hade ett utan licens fick fortsätta att ha det men den som nu skaffade ett fick söka licens.

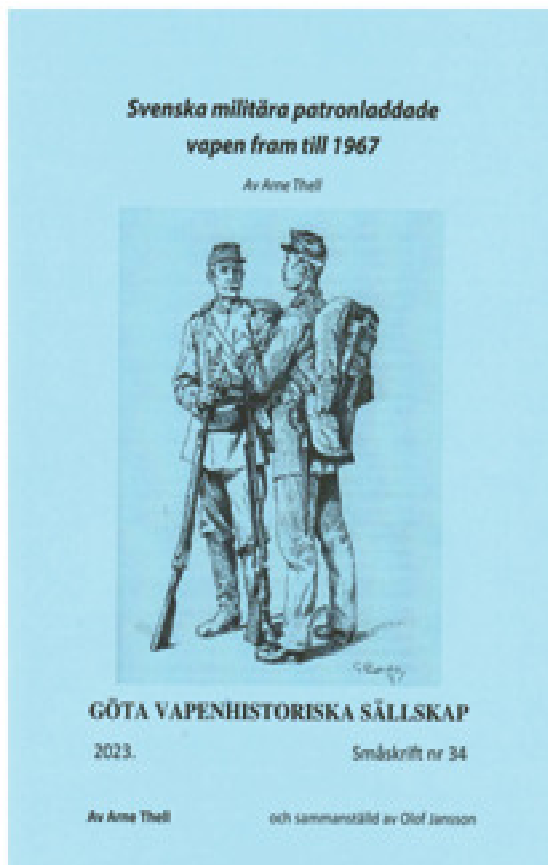
Luftpatronladdad revolver
Brocock

SVF:s kommentar:

Genom okunnighet lyckas de som skapar lagstiftningen skapa vapenbrottslingar av helt vanliga människor som inte har något som helst brottsligt uppsåt.

Det hör till ovanligheterna att lagstiftningen går emot ett domslut i Högsta Förvaltningsdomstolen. Men tydligen var nederlaget svårt att smälta ...

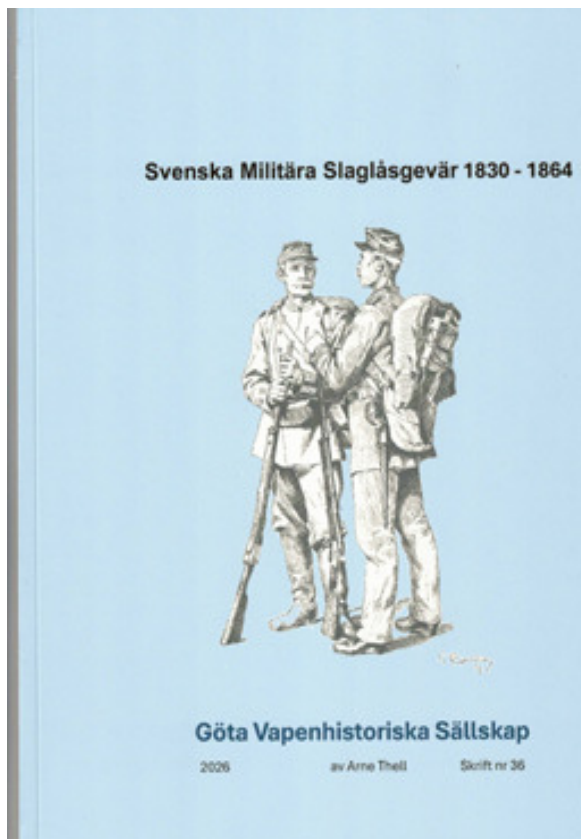
Böcker från Göta Vapenhistoriska ...

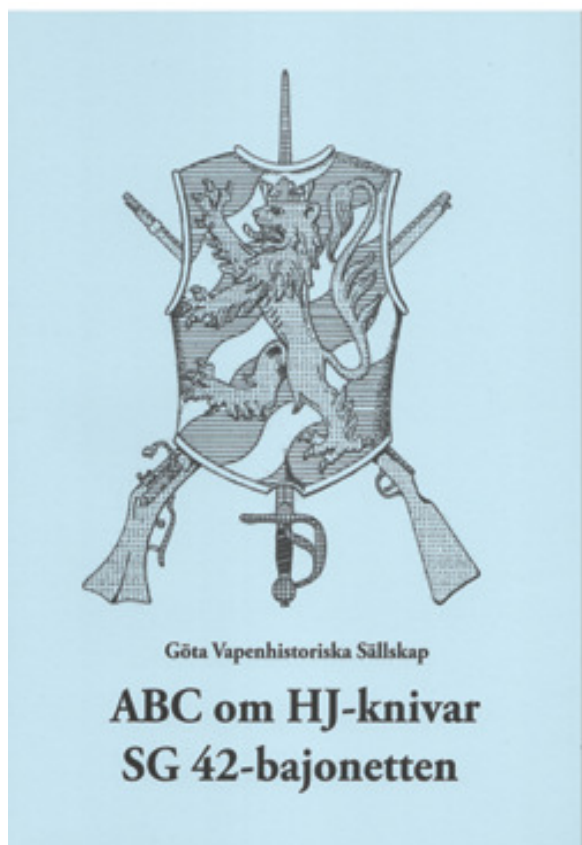
Den första i en serie böcker som visar Arne Thells forskning och dokumentation av svenska vapen. Pris 300 kr + porto

Fortsättning på serien om Thells forskning. Pris 300 kr + porto

Tredje delen av Thells forskning
Pris 200 kr + porto

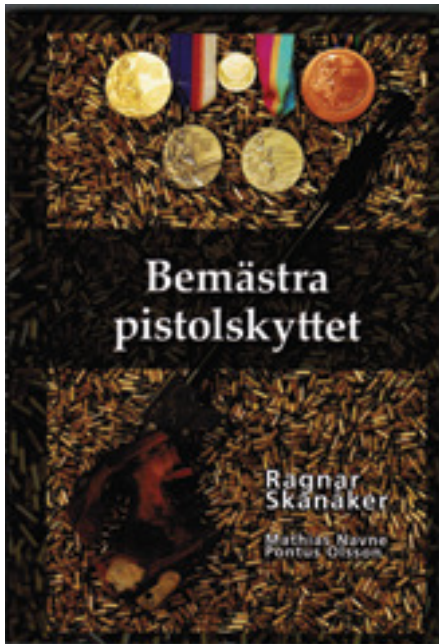

Den smarta SG 42-bajonetten, det första multiverktyget för militärt bruk. Pris 149 kr + porto

Säljes via SVF:s kansli, 0304-41171, info@vapenagaren.se.

2 böcker = ett porto = 105 kr

Beställningsvaror

Ragnars skyttebok finns att beställa från Svenska Pistolskytteförbundet

SVF:s
logo

Finns som pin, kr 20
som tygmärke, kr 20
som klisterdekal, kr 25 för 3 st

Beställes från SVF

Ny bok!

Många bilder!

”Järnmannen från Sverige” handlar om Torsten Ullman, världens bästa pistolskytt i nästan trettio år. Vi får följa honom från hans första trevande steg i början på 1930-talet till hans stora framgångar på OS och VM. Han är dessutom den enda pistolskytt som erhållit Bragdguldet. Vi får också veta mer om Torsten Ullman vid sidan av skjutbanan.

Beställes via Svenska Pistolskytteförbundets hemsida, ”Marknad/Shop”. Bokens mått 170x240 mm, 132 sidor.

Blackpowder firearms

**SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM**

35 år i branschen

DAVIDE PEDERSOLI
Since 1937 Made in Italy

F.L.L.I. PIETTA

A. Uberti.
HISTORY REPEATS ITSELF

**Generalagent för Pedersoli, Pietta och Uberti
Vapen & reservdelar**

LEE
LEE PRECISION, INC.

Återförsäljare av laddutrustning
från LEE Precision/Reloading

900 vapen i lager - nya och begagnade jakt- och svartkrutsvapen.

Ammunition från Norma, Gyttorp, Magtech, Lapua, Sako mfl

Bertram Brass - Hylsor till udda kalibrar

Tändhattar för mynningsladdare och patroner

Svartkrut, Svartkruts-substitut och röksvagt krut, blykulor, flintor,
kulfett och laddtillbehör

Välkomna!

Öppettider: mån-fre 13:00-18:00 lör 11:00-15:00

0431-41 17 86

Telefontid mån-fre 13:00-18:00

Se avvikande öppettider och en del av vårt utbud: skyttesevice.se

Danielslundsgatan 48 262 62 Ängelholm

Mail: bpfaangelholm@gmail.com

JO:s Vapen

köper allt i antika vapen, gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria.

Tel 0705-339997

**REPLIKOR
VAPENDELAR - TILLBEHÖR**

**Besök vår Webshop och hemsida
www.stockholmsvapenfabrik.se**

Vedkamin

Tryggt & Enkelt

- **11.900:-**
- Fraktfritt
- Offert installation

JA102

Certifierad BS EN 13240
Vedlängd 41 cm

info@logfire.se
0707-79 93 79

Tackjärnsgratan 5,
417 07 Göteborg

Medlemsannonser

SÄLJES

Blykulor kaliber .38, ca 1500 styck

Leif Halldén, 0706-434939

SÄLJES

Oskjutna tomhylsor för gevär m/40,
kaliber 8x63 / 8 mm m/32

Lars Strömgren, 0730-405858

SÄLJES

Diverse äldre och udda ammunition
för revolver, pistol och gevär. Ring
eller sms:a så ringer jag upp (dålig
mottagning).

Conny Olsson, 0736-952401

SÄLJES

Colt 1862 Police Revolver
Serienr 27516 (nummerriktig)
Tillverkad år 1864
Mikael, 0731-438529

KÖPES

Original revolverar Colt Army/Civil.
i gott skick.

Original target/duellpistoler typ
Kuchenreuter, i gott skick,

Maila till: so.kristiansson@telia.com

Ring: 031-444757 eller 0702-652795

KÖPES

Historiska artefakter från Andra
Världskriget. Allt av intresse!
Mycket bra betalt!

Ring: 0705-452841

KÖPES

Pumphagelgevär, Winchester, Remington
eller Benelli, kaliber 12

Anders: 0702-728376

KÖPES

Colt 1860 Army eller Colt 1851 Navy

Anders: 0702-728376

KÖPES

Söker efter luftgevär som jag hade när
jag växte upp. Ett Feinwerkbau 127
Sport i kaliber 5,5.

Mail: andy.christensson@gmail.com

Satiren

Det är gott och väl om Polismyndigheten omhändertar vapen från personer som rapporteras som olämpliga av läkare. När myndigheten lägger en enda persons farhågor till grund för ett ingripande, och inte rättar till detta när man får bilden klar för sig, ja, då uppstår en rättssäkerhet för den legale vapenägaren som inte är ringa.

Ett par hade gått isär för tre år sedan men de behövde fortfarande ha kontakt eftersom de hade ett gemensamt barn att tänka på.

Kvinnan ringde till polisen och påstod att mannen uttalat

Han har varit på förhör och förklarat situationen med skåpen vilket fick förhørsledaren att vilja ta kontakt med förundersökningsledaren. Men sedan har det inte hörts något mera därifrån och vapnen är fortfarande omhändertagna.

Numera har polisens beslut att återkalla hans licenser överklagats och det återstår att se om man på Förvaltningsrätten har lättare för att begripa situationen.

själv mordstankar. Men det han sagt var att han inte tänkte begravas på den ort där han nu bodde. Detta var inte ett uttryck för livsleda utan indikerade att världen var större än denna lilla håla och att han inte var främmande för att flytta därifrån.

Hennes överreaktion hade sin grund i att en annan av hennes bekanta hade begått självmord.

När hans vapen omhändertogs låg de framme i lägenheten. Patrullen frågade inte efter var hans vapenskåp fanns och själv fick han inte vara inne i lägenheten medan omhändertagandet pågick. I efterhand har han visat kvitto på ett säkerhetsskåp han köpte vid flyttningen till lägenheten. Skåpet fanns inne i ett låst rum gömt under ett antal madrasser så det var inte synligt ens när dörren öppnats. Så polisens anklagelse att han inte hade skåp för sin förvaring var helt felaktig och bottnade i att han berättade att han hade sitt gamla skåp kvar på hennes adress. Det har numera flyttats därifrån.

